

TEMPS DE TARDOR, TEMPS DE SEMBRA

Hi ha persones, jo sóc una d'elles, que els agrada especialment la tardor. No només pels colors d'aquesta estació de l'any. No només perquè les nits fresques deixen enrera les pesades nits d'estiu. No només perquè tot torna a la normalitat dels dies que s'assemblen. A mi m'agrada la tardor perquè és com una paràbola de la vida, tan de la personal com col·lectiva.

Ja sé que la tardor anuncia l'hivern. Però també la primavera i l'estiu. La tardor és temps de sembra. La sembra és promesa segura de fruit. Encara que sigui passant per la duresa del fred. L'hivern és una mort aparent. De fet cova la vida renovada que brotarà.

En temps de tardor cal esmerçar-se en la tasca que se'ns ha encomanat. No és altra que la sembrada de llavors de la Paraula que és l'evangelització.

A la nostra comunitat cristiana estem intentant assumir l'objectiu pastoral de l'Església diocesana: **l'evangelització, l'anunci explícit de Jesucrist, únic salvador, en la nostra societat** en tot el que som i fem.

Aquest objectiu pastoral l'explicitem amb aquestes paraules: **Volem** (és un desig i és un propòsit: un decisió ferma) **que la nostra comunitat cristiana** (volem dir les nostres tres parròquies), **en el que és i en el fa, sigui tota evangelitzadora** (és a dir que en tot comuniqui Jesucrist i el seu Evangeli), **en el territori humà, cultural, històric en el qual està implantada** (no som una demarcació jurídica sinó una col·lectivitat d'homes i dones amb cultura i història), **mantenint i fent créixer l'esperit catòlic, que vol dir que el que viu, celebra i anuncia és per a tothom qui s'apropa** (ser catòlic és una manera de ser, enmig d'aquesta societat); **acollint i promovent la pluralitat i diversitat de vocacions, carismes i serveis, respectant la varietat de sensibilitats espirituals, de tendències doctrinals i d'opcions pastorals, respectant els diversos processos de creixement en la fe i les seves lentituds i els ritmes personals** (no solament no ens fa por el pluralisme, sinó que creiem que són els fruits de l'Esperit que fecunda la fe i madura en els creients, que són persones amb la seva llibertat en actiu), **al servei de la única missió evangelitzadora i de la comunió eclesial; conscient de les seves limitacions, doncs si bé la parròquia és tota pastoral, no és tota la pastoral, tot d'acord amb la lletra i l'esperit de la resolució 1 del Concili Provincial Tarraconense.**

Aquest objectiu, que estimula i dirigeix tota l'activitat, ha de moure tots els membres d'aquesta comunitat cristiana a donar testimoni convincent de vida cristiana en la seva vida familiar, laboral i social. Hem d'atendre la recerca de sentit de moltes persones del nostre entorn.

També els serveis de la comunitat i els seus col·laboradors han d'accentuar el seu estil evangelitzador en els objectius i accions que els són propis. Hem de ser una comunitat acollidora i guardadora per tants "ferits" oferint sensibilitat, comprensió, solidaritat i il·luminació.

Això és el que ens proposem. Entre tots. Amb la força de l'amor de Déu.

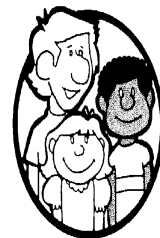
Josep Bofarull, rector

► **Diumenge 22 d'octubre: Diada del Domund**

És dia per prendre consciència de la missió evangelitzadora universal. En tenim responsabilitat pel nostre Baptisme i Confirmació. Amb la nostra pregària, la nostra generositat per mantenir l'acció missionera de l'Església en països pobres.

La nostra col·lecta ha de ser doblement generosa la volem repartir entre el Domund de cada any i l'ajut especial a Mn Josep Cabayol que té la urgència de construir una rectoria de les seves parròquies. També la nostra parròquia té oberta (encara no completa) una beca missionera per pagar tots els estudis d'un seminarista d'una diòcesi de missió.

FESTA MAJOR DE SANTA ÚRSULA

► **Diumenge 22 d'octubre, Ofici solemne a 2/4 de 12.**

Les Festes Majors són un aliment del sentit cívic i de convivència, són una oportunitat repetida de conservar la memòria històrica dels arrels cristians d'una ciutat i d'una cultura local.

A més, el patronatge d'una santa, que és verge i és màrtir, ens encoratja a anar construint la comunitat humana i cristiana sobre els valors de la ampla generositat i dels convenciments profunds.

No hi ha festa major sense Missa en memòria de la santa patrona. Que ella intercedeixi per tots i ens ajudi a tenir rauxa i seny, a parts iguals, per tal d'arribar ben lluny i ben alt, sense marginar ningú i sense que, en el camí, ningú en surti danyat.

Dibuix: Pep Queralt

► **Diumenge 29 d'octubre, a la capella dels Dolors, a les 7 de la tarda: Concert amb música del vallenc Jaume Casellas, mestre de la catedral de Toledo.**

► **Diada de Tots Sants, 1 de novembre.**

A les 5 de la tarda, pregària al cementiri

A les 6 de la tarda, pregària de les tres parts del Rosari, a la capella del Roser.

► **Diada dels Fidels Difunts, 2 de novembre.**

A les 10, Missa a sant Antoni: pregària anomenant els difunts l'any de les parròquies de sant Antoni i el Carme.

A les 8 del vespre, Missa a sant Joan: pregària anomenant els difunts de l'any de la parròquia de sant Joan.

TROBADA D'INICI DE CURS

Dissabte, 4 de novembre, de 5,30 a 7,30 de la tarda,
a sala del 2n pis de la rectoria de sant Joan.

**Aportació de Mn Miquel Barbarà, Vicari General i sociòleg:
"Repercussions del canvi social en la parròquia"**

Tothom és convidat però especialment les persones que participeu en algun servei. A tots ens pot ajudar, i molt, a situar bé el nostre esforç evangelitzador i a conèixer-ne les possibilitats i els condicionaments.

► Diumenge, 19 de novembre, Diada de Germanor.

Col·lecta especial per sensibilitzar-nos a favor de l'autofinançament de l'Església, demostrant així que és nostra.

JAUME CASELLAS: un vallenc a Toledo

Jaume Casellas (Valls 1690-Toledo 1764) fou un dels compositors musicals espanyols més representatius del segle XVIII. Realitzà la seva formació musical i eclesiàstica a Barcelona on, amb tota seguretat, va ser un dels nens del cor de Santa Maria del Mar sota la direcció del mestre Lluís Serra. Allà assimilà l'estil musical procedent d'Itàlia i de l'Europa central que va entrar a Catalunya a començament de segle durant la curta, però influent, estada de l'arxiduc Carles d'Àustria i la seva cort a Barcelona.

Després d'un breu període a Granollers, i passada la Guerra de Successió, aconseguí de succeir el mestre Serra al capdavant de la capella de música de Santa Maria del Mar, càrrec que ocupà durant divuit anys. Durant la seva estada al front de l'esmentada capella, Santa Maria del Mar va recuperar l'hegemonia i l'esplendor musical que, juntament amb la catedral, va distingir la ciutat de Barcelona.

L'any 1733, després de rivalitzar amb mitja dotzena de qualificats candidats, Casellas aconseguí una de les places de músic més prestigioses de la Península: la de mestre de capella de la catedral de Toledo; on va treballar fins el 1762, dos anys abans de la seva mort. A Toledo, Casellas va disposar d'un ampli grup de cantors i instrumentalistes altament capacitats, la qual cosa repercutí directament en la qualitat i en l'exigència del repertori que va compondre per a ells.

Tota la seva producció -que devia superar les 700 obres- és de caràcter religiós. Es conserven però, només, 374 composicions seves; la majoria del període castellà. Podem dividir-les en obres menors i majors: les primeres, curtes i destinades a una petita formació d'intèrprets, i les segones, més llargues i concebudes per a sorprendre l'oient, amb l'ampullositat, la longitud, les grans formacions amb la participació de tota la capella i la varietat formal en el desenvolupament de l'obra, mitjançant l'alternança de parts de caràcters i densitats molt diferents. A les obres menors pertanyen les *Lamentaciones*, els *Motetes*, els *Tonos*, els *Villancicos* i les *Tonadillas*.

De les obres majors destaquen sobretot els *Misereres* -veritables oratoris encoberts-, els *Magnificats*, les *Misas* i alguns salms, com els que solen formar part de les *Vísperas*.

PELEGRINATGE ARXIPRESTAL A MONTSERRAT

En ocasió del 125è aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a Patrona de Catalunya, els cristians de l'Alt Camp fórem convidats a participar en el primer pelegrinatge arxiprestal a la Santa Muntanya i la crida fou tan ben rebuda que Montserrat, el dissabte 7 d'octubre, acollí amb un sol esplendorós el nostre grup, format per 470 pelegrins.

Pujar a Montserrat sempre és motiu de goig i d'acció de gràcies però aquest cop, dins l'any jubilar, tenia un sentit molt especial: apropar-nos a Santa Maria, mare de Jesús, Rosa d'abril, estel de Montserrat, mare que ens acull, mare de consol i d'esperança; apropar-nos a Maria amb el desig de renovar-nos espiritualment i refermar el nostre pelegrinatge diari pel camí de l'Evangeli.

La jornada s'inicia als voltants de les vuit del matí, quan els autocars parteixen dels diversos indrets de l'Alt Camp amb un únic destí, Montserrat. Tot seguit, una breu pregària, fent ruta, per lloar Déu en començar el dia i conversa animada al llarg de tot el camí. En arribar a la muntanya, no hi ha temps per perdre, i cadascú s'espavila per trobar un lloc dins la basílica, que és plena de gom a gom, i poder celebrar l'Eucaristia. Abans d'iniciar la missa Conventual, es fa la presentació dels diversos grups de pelegrins que aquest dia ens hem reunit al voltant de la taula sota el cobricel de la Moreneta. Aquestes són les paraules amb què els pelegrins de l'Alt Camp ens presentem a Maria: *Una bona colla de cristians de disset parròquies de l'arxiprestal de l'Alt Camp hem pujat a Montserrat, casa pairal dels catalans, perquè és la casa de Maria, la nostra Mare. Ho fem amb sentit de pelegrinatge, per tal d'aprendre la necessària lliçó que ens ensenya que la vida és camí d'eternitat, guiats per la Paraula del Senyor, amb l'estímul constant de Maria que ens diu: "Feu el que Ell us digui".*

Ens diem ben adientment "colla" ja que el seny i la rauxa dels nostres castellers ens empenyen en la fidelitat a la fe que hem heretat i en l'anunci explícit de Jesucrist als homes i dones de la nostra societat. A la nostra comarca sovint comprovem la força potent del vent de la muntanya i de la suavitat de la marinada. Que l'Esperit de Déu que fecundà Maria ens mogui a ser decidits en el testimoniatge evangèlic d'un vida sòbria i solidària i convençuts en la visió positiva, esperançada i lliure del món en el qual vivim.

Santa Maria, Mare de consol i d'esperança, pregueu per nosaltres, per les nostres famílies, per les nostres parròquies.

En acabar l'Eucaristia –moment intens de pregària comunitària–, i dins la mateixa basílica per poder-nos-hi encabir, el P. Josep-Enric Parellada ens dirigeix unes paraules de benvinguda en nom de la comunitat monàstica i ens ajuda a aprofundir en el sentit del nostre pelegrinatge.

Tot seguit, les possibilitats són ben diverses: fer llarga cua per pujar al cambril, visitar el Museu de Montserrat, baixar fins a la Cova, visitar l'exposició temporal del museu *Cultura-cultures*, pujar a Sant Jeroni, passejar per les places assolellades i curulles de vianants, àudio-visual, tastet de mel i mató...

Mica en mica, ara dos, ara deu, ara tres, ara mitja dotzena, tothom fa cap al restaurant. Quin goig veure'ns tots aplegats dins el mateix menjador! El dinar és bo, però la companyia és immillorable i la conversa animada en tot moment. Al llevant de taula la convocatòria per fer la segona pelegrinatge arxiprestal l'any vinent ja és una proposta en ferm.

Vora les cinc de la tarda, ens encaminem cap als autocars i empenem el camí de retorn a casa. Encara amb els ulls amarats per la imatge de les roques montserratines, podem seguir atents i ben asseguts la lectura reflexiva dels bellíssims textos que configuren la visita espiritual 2006 que acaba amb aquestes paraules: *Senyor, Jesucrist, que la vostra Mare ens obtingui, com ho féu un dia a Canà de Galilea, de seguir el que vós ensenyeu, a fi que l'aigua de tots els nostres projectes es transformi en el vi nou de la fidelitat al vostre Evangeli.*